

יום ג', ז' ב תשס"ג (11 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ז' באדר ב'**, הוא **יום הולדתו ויום פטירתו** לסוף 120 שנה, של **משה רבינו**, מי שזכה לעלות ולהביא לעם ישראל את מתנת המתנות, את תורת ה'. ביום זה צריך כל אדם לתת לבו לשני דברים שיהיו נטועים וקבועים אצלו לתמיד: **ציפיה לישועה ויראת הדין**.

ציפיה לישועה, כיצד? צא ולמד מלידתו של משה רבינו. תחילה לידתו, בצער גדול היתה. שגזר פרעה: "כל הבן הילוד, היאורה תשליכוהו." וזה שלוש שנים ושליש שנה ששוטרי פרעה וכל עמו אורבים לכל אשה הרה בישראל; כיוון שמלאו ימיה ללדת, והנה בן – מיד חוטפים אותו ממנה ומשליכים אותו היאורה [לנילוס] ומטביעים אותו. מרחם אמו – יצא למוות. וכל ישראל, קטניהם עם גדוליהם שרויין בצער ומייואשין מן הישועה. **עמרם**, גדול הדור היה, כיוון שראה את עמו בצער הגדול הזה, אמרף לשוא אנו עמלים! עמד וגירש את אשתו לבל יולידו עוד לתוהו, ואשתו כבר היתה מעוברת עם משה שלשה חודשים. עמדו כל ישראל וגירשו נשותיהם. [לפי גרסה זו; למדתי ממקור אחר שנכנסה להריון באותו יום ששוב נישאו, ב-ז' באלול].

באותה שעה, שרתה רוח הקודש על מרים בת 5 השנים, ואמרה: עתידה אמי שתלד בן שמושיע את ישראל! ויתאושו אביה ואמה מדבריה ויתחזקו באמונתם ובציפייתם לישועה, וחזרו ונישאו זה לזה, וכמוהם עשו כולם, והנה נולד מושיעם של ישראל!

וכמה צער ורוגז היו אחר לידתו של משה; כל עם פרעה, אנשים ונשים וטף, ארבו כולם לצודו ולהשמידו, והנה הוא מושלך הפקר במי היאור! ואחר שניצל ממי היאור, שמא תאמר עברה סכנה? והלא הסכנה גדולה עכשיו שבעתיים! שהרי נפל בעודו תינוק בין שיני האריות, בבית פרעה הוא ניתן, שמשם הזעם והחרון יוצאים על ישראל להשמידם. והרי תינוק הוא משה, את אביו לא ידע, את אמו לא הכיר ואת כל עמו לא ראה – הרי יוסיפו בני עולה לענותו ויעשו גם אותו לצורר ישראל ונוסף גם הוא על שונאינו. [זאת תופעה מוכרת של שבויים – היא אחת הדרכים שהם מנסים להישרד. ר' מקרה מפורסם בתחילת שנות ה-70 של פטרישיה הרסט]. ועדיין פחדו של עמרם קיים – לשוא אנו עמלים!

עכשיו בוא וראה כמה גדול כח האמונה וההתחזקות בציפיה לישועה, **זו שפעמה בלב מרים והפעימה את לבות אחרים** שמלאו אמונה וציפיה כמוה. אלמלא נולד משה, מה טעם היה לכל העולם ומלואו, שהיה חוזר לתוהו ובוהו. ועכשיו שנולד, אף-על-פי שהוא נתון בין שיני אריות – סוף שיצא משם ויושיע את כל עמו, ויאיר לכל העולם בכל הדורות, ואת מלתעות רשעים ישבר, ואף הם יאמרו [כמו פרעה בשעתו] "ה' הצדיק!"

הא למדת, כמה צריך כל אדם בכל עת ובכל שעה להתחזק באמונה ולצפות לישועה.
[ספר התודעה]

יראת הדין, כיצד? [בע"ה, מחר...]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

יום נעים ושמח וחודש טוב, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל